Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. června 1985

o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí

(85/337/EHS)

(Úř. věst. L 175 , 5.7.1985, s. 40)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997,	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003	L 156	17	25.6.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. června 1985

o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí

(85/337/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že akční programy Evropských společenství z roku 1973 ([4]) a 1977 ([5]) pro životní prostředí, stejně jako akční program z roku 1983 ([6]), jejichž hlavní směry schválila Rada Evropských společenství a zástupci vlád členských států, zdůrazňují, že nejlepší politika v oblasti životního prostředí spočívá spíše v předcházení vzniku znečištění prostředí nebo nepřípustnému zasahování do něj u zdroje než v následných snahách o omezování jejich vlivů; že potvrzují nutnost brát co nejdříve v úvahu vlivy všech technických plánovacích a rozhodovacích procesů na životní prostředí; že za tímto účelem zajistí provádění postupů pro hodnocení těchto vlivů;

vzhledem k tomu, že odlišnosti právních předpisů platných v různých členských státech ve věci posuzování vlivů veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí mohou vytvářet nerovné soutěžní podmínky, a tím přímo působit na fungování společného trhu; že je proto nezbytné sblížit vnitrostátní právní předpisy v této oblasti ve shodě s článkem 100 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že kromě toho je nezbytné dosáhnout jednoho z cílů Společenství v oblasti ochrany životního prostředí a kvality života;

vzhledem k tomu, že Smlouva nestanoví pravomoci požadované k tomuto účelu a je třeba použít článek 235 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že by měly být zavedeny obecné zásady posuzování vlivů na životní prostředí za účelem doplnění a koordinace postupů vydávání povolení k provádění veřejných a soukromých záměrů, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí;

vzhledem k tomu, že povolení pro veřejné a soukromé záměry, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí, by mělo být vydáno jen po předchozím posouzení jejich případných významných vlivů na životní prostředí; že toto posuzování musí být prováděno na základě přiměřených informací poskytnutých oznamovatelem a případně doplněných orgány a veřejností, kterých se uvažovaný záměr může týkat;

vzhledem k tomu, že zásady posuzování vlivů na životní prostředí musí být harmonizovány, zejména pokud jde o záměry, které mají být posuzovány, základní povinnosti oznamovatele těchto záměrů a obsah tohoto posouzení;

vzhledem k tomu, že záměry určitého druhu mají významný vliv na životní prostředí a tyto záměry musí být v zásadě podrobeny systematickému posouzení;

vzhledem k tomu, že záměry jiných druhů nemusí mít v každém případě významný vliv na životní prostředí a že tyto záměry musí být posouzeny, pokud členské státy usoudí, že to jejich povaha vyžaduje;

([1]) Úř. věst. C 169, 9.7.1980, s. 14.
([2]) Úř. věst. C 66, 15.3.1982, s. 89.
([3]) Úř. věst. C 185, 27.7.1981, s. 8.
([4]) Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 1.
([5]) Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 46, 17.2.1983, s. 1.

▼B

vzhledem k tomu, že pro záměry, které podléhají posouzení, musí být poskytnuty určité minimální informace týkající se záměru a jeho vlivů;

vzhledem k tomu, že vlivy záměru na životní prostředí musí být posuzovány, aby bylo bráno v úvahu úsilí chránit zdraví lidí, přispět ke zlepšení kvality života zlepšením životního prostředí, zajistit udržení druhové rozmanitosti a reprodukční schopnosti ekosystému jako základního zdroje života;

vzhledem k tomu, že tato směrnice by však neměla být použita na záměry, jejichž jednotlivé části jsou přijímány zvláštními vnitrostátními právními předpisy, neboť cílů této směrnice, včetně cíle poskytovat informace, se dosahuje prostřednictvím zákonodárného procesu;

vzhledem k tomu, že navíc může být ve výjimečných případech vhodné vyjmout určitý záměr z postupů posuzování stanovených touto směrnicí, pokud je o tom vhodným způsobem informována Komise,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na posuzování vlivů těch veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

„záměrem“

— provádění stavebních prací nebo výstavba jiných zařízení nebo děl,

— jiné zásahy do přírodního prostředí a krajiny včetně těch, které se týkají těžby nerostných surovin;

„oznamovatelem“

žadatel o povolení soukromého záměru nebo orgán veřejné moci, který dá podnět k záměru;

„povolením“

rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru;

▼M2

„dotčenou veřejností“

„veřejností“ jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;

„dotčenou veřejností“

veřejnost, která je nebo by mohla být ovlivněna rozhodovacími řízeními pro oblast životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, nebo která má na těchto řízeních určitý zájem; pro účely této definice se předpokládá, že nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky vnitrostátních právních předpisů mají na rozhodování ve věcech životního prostředí zájem.

▼B

3. Příslušný orgán nebo orgány jsou ty, které členské státy určí jako odpovědné za provádění úkolů vyplývajících z této směrnice.

▼M2

4. Členské státy mohou případ od případu rozhodnout, stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, neuplatňovat tuto směrnici na záměry sloužící cílům národní obrany, pokud se domnívají, že by její uplatnění mohlo tyto cíle nepříznivě ovlivnit.

▼B

5. Tato směrnice se nevztahuje na záměry, jejichž jednotlivé části jsou přijímány zvláštními vnitrostátními právními předpisy, protože cílů této směrnice, včetně cíle poskytovat informace, se dosahuje prostřednictvím zákonodárného procesu.

▼B

Článek 2

▼M1

1. Členské státy přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění, aby před vydáním povolení podléhaly záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, požadavku získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů. Tyto záměry jsou vymezeny v článku 4.

▼B

2. Posuzování vlivů na životní prostředí může být zahrnuto do povolovacích řízení již existujících v členských státech, nebo pokud taková řízení neexistují, do jiných řízení nebo do řízení, která mají být zavedena pro dosažení souladu s cíli této směrnice.

▼M1

2a. Členské státy mohou stanovit jednotné řízení pro splnění požadavků této směrnice a požadavků směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ([1]).

3. Aniž je dotčen článek 7, mohou členské státy ve výjimečných případech vyjmout určitý záměr zcela nebo zčásti z ustanovení stanovených touto směrnicí.

▼B

V tom případě členské státy:

▼M2

a) zváží, zda by nevyhovovala jiná forma posouzení;

b) zpřístupní dotčené veřejnosti informace získané jinými formami posouzení ve smyslu písmene a), informace vztahující se k tomuto vynětí a důvody, proč tato výjimka byla udělena;

▼B

c) uvědomí Komisi před vydáním povolení o důvodech tohoto vynětí a poskytnou jí informace, které dají případně k dispozici vlastním státním příslušníkům.

Komise okamžitě předá získané dokumenty ostatním členským státům.

Každý rok předá Komise Radě zprávu o použití ustanovení tohoto odstavce.

▼M1

Článek 3

Posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí v každém jednotlivém případě a v souladu s články 4 až 11 přímé a nepřímé vlivy záměru na tyto faktory:

— člověka, faunu a flóru,

— půdu, vodu, ovzduší, podnebí a krajinu,

— hmotný majetek a kulturní dědictví,

— vzájemné působení mezi faktory uvedenými v první, druhé a třetí odrážce.

Článek 4

1. S výhradou čl. 2 odst. 3 podléhají záměry uvedené v příloze I posouzení v souladu s články 5 až 10.

2. S výhradou čl. 2 odst. 3 určí členské státy pro záměry uvedené v příloze II na základě:

a) přezkoumání každého jednotlivého případu

nebo

b) prahových hodnot nebo kritérií stanovených členským státem,

zda záměry podléhají posouzení v souladu s články 5 až 10.

([1]) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼M1

Členské státy se mohou rozhodnout používat oba postupy uvedené v písm. a) a b).

3. Při přezkoumávání každého jednotlivého případu nebo při stanovení kritérií nebo prahových hodnot podle odstavce 2 jsou brána v úvahu odpovídající kritéria výběru uvedená v příloze III.

4. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle odstavce 2 byla zpřístupněna veřejnosti.

Článek 5

1. V případě záměrů, které podle článku 4 musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s články 5 až 10, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění, aby oznamovatel poskytl ve vhodné formě informace upřesněné v příloze IV, pokud:

a) členské státy považují tyto informace za důležité v dané fázi povolovacího řízení a vzhledem ke zvláštním rysům konkrétního záměru nebo určitého druhu záměrů a složek životního prostředí, které by mohly být zasaženy;

b) členské státy považují za odůvodněné požadovat po oznamovateli, aby tyto informace shromáždil, mimo jiné s ohledem na současné poznatky a metody posuzování.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby příslušný orgán vyjádřil své stanovisko k informacím, které mají být poskytnuty oznamovatelem v souladu s odstavcem 1, pokud o to oznamovatel požádá ještě před předložením žádosti o povolení. Příslušný orgán před vyjádřením svého stanoviska projedná záměr s oznamovatelem a orgány uvedenými v čl. 6 odst. 1. Skutečnost, že orgán vyjádřil stanovisko podle tohoto odstavce, mu nebrání, aby později vyžadoval od oznamovatele předložení dalších informací.

Členské státy mohou požadovat, aby příslušné orgány vyjádřily své stanovisko bez ohledu na to, zda to žádá oznamovatel.

3. Informace, které má oznamovatel poskytnout v souladu s odstavcem 1, musí zahrnovat alespoň:

— popis záměru obsahující informace o jeho umístění, povaze a rozsahu,

— popis zamýšlených opatření k vyloučení a omezení významných škodlivých vlivů a je-li to možné i k jejich nápravě,

— údaje nezbytné k určení a posouzení hlavních vlivů, které by záměr mohl mít na životní prostředí,

— nástin hlavních alternativních řešení uvažovaných oznamovatelem a uvedení hlavních důvodů jeho výběru, s přihlédnutím k vlivům na životní prostředí,

— všeobecně srozumitelné shrnutí informací uvedených v předchozích odrážkách.

4. Členské státy, je-li to nezbytné, zajistí, aby orgány vlastnící příslušné informace, zejména ve vztahu k článku 3, poskytly tyto informace oznamovateli.

▼B

Článek 6

▼M1

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby orgány, kterých by se záměr mohl týkat, měly vzhledem ke své zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí možnost vyjádřit své stanovisko k informacím poskytnutým oznamovatelem a k žádosti o povolení. Za tímto účelem členské státy určí orgány, s nimiž je třeba záměr projednat, buď obecně, nebo v jednotlivých případech. Těmto orgánům musí být předány informace shromážděné podle článku 5. Podrobné podmínky týkající se projednání stanoví členské státy.

▼M2

2. Následující informace musí být sděleny veřejnosti v počátečním stádiu rozhodovacích řízení pro oblast životního prostředí podle čl. 2 odst. 2 a nejpozději, jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout, a to buď prostřednictvím veřejného oznámení, nebo jinými vhodnými prostředky jako například elektronickými médii, jsou-li k dispozici:

a) žádost o povolení;

b) skutečnost, že záměr podléhá posouzení vlivů na životní prostředí, a případně také skutečnost, že se na něj vztahuje článek 7;

c) údaje o příslušných orgánech odpovědných za vydávání rozhodnutí, o orgánech, od kterých je možné obdržet příslušné informace, a o orgánech, na které se lze obracet s připomínkami či dotazy, a také údaje o lhůtách pro podávání připomínek či dotazů;

d) povaha možných rozhodnutí nebo návrh rozhodnutí, je-li k dispozici;

e) údaj o dostupnosti informací shromážděných podle článku 5;

f) informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny;

g) podrobné podmínky účasti veřejnosti stanovené podle odstavce 5 tohoto článku.

3. Členské státy zajistí, aby dotčené veřejnosti byly v přiměřených lhůtách zpřístupněny tyto informace:

a) veškeré informace shromážděné podle článku 5;

b) v souladu s vnitrostátními právními předpisy hlavní zprávy a doporučení adresované příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy je dotčená veřejnost informována v souladu s odstavcem 2 tohoto článku;

c) v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ([1]) informace neuvedené v odstavci 2 tohoto článku, které jsou významné pro rozhodnutí podle článku 8 a které jsou dostupné až po informování dotčené veřejnosti podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Dotčená veřejnost musí dostat včasné a účinné možnosti účastnit se rozhodovacích řízení ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2 a musí mít za tím účelem právo vyjádřit své připomínky a stanoviska příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy jsou všechny možnosti ještě otevřené, tedy před učiněním rozhodnutí o žádosti o povolení.

5. Podrobné podmínky informování veřejnosti (například formou vývěsek v určité oblasti nebo oznámeními v místním tisku) a konzultací se dotčenou veřejností (například písemným vyjádřením nebo veřejnou anketou) stanoví členské státy.

6. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty tak, aby bylo dost času na informování veřejnosti a aby dotčená veřejnost měla dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle ustanovení tohoto článku.

▼M1

Článek 7

▼M2

1. Je-li si členský stát vědom, že by záměr mohl mít závažný vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud členský stát, který by mohl být významně zasažen, o to požádá, poskytne členský stát, na jehož území má být záměr uskutečněn, druhému členskému státu co nejdříve a nejpozději při informování vlastní veřejnosti mimo jiné:

a) popis záměru spolu se všemi dostupnými informacemi o jeho možných přeshraničních vlivech;

b) informace o povaze rozhodnutí, které může být přijato,

([1]) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼M2

a poskytne druhému členskému státu přiměřenou dobu na oznámení, zda si přeje účastnit se rozhodovacích řízení ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, přičemž může též poskytnout informace podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Oznámí-li členský stát, který obdrží informace podle odstavce 1, svůj úmysl účastnit se rozhodovacích řízení ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, zašle členský stát, na jehož území má být záměr uskutečněn, pokud tak již neučinil, druhému členskému státu informace, které musí být předány podle čl. 6 odst. 2 a zpřístupněny podle čl. 6 odst. 3 písm. a) a b).

▼M1

3. Kromě toho dotyčné členské státy, pokud se jich to dotýká:

a) zařídí, aby informace uvedené v odstavcích 1 a 2 byly v přiměřené době zpřístupněny orgánům uvedeným v čl. 6 odst. 1 a dotyčné veřejnosti na území toho členského státu, který by mohl být významně zasažen; a

b) zajistí, aby tyto orgány a dotyčná veřejnost měly možnost ještě před vydáním povolení pro daný záměr zaslat v přiměřené době své stanovisko k informacím předaným příslušným orgánům v členském státě, na jehož území má být záměr uskutečněn.

4. Dotyčné členské státy zahájí jednání mimo jiné o možných vlivech záměru překračujících hranice států a opatřeních zamýšlených ke snížení nebo vyloučení těchto vlivů a dohodnou přiměřený časový rámec pro dobu jednání.

▼M2

5. Podrobné podmínky provádění tohoto článku mohou stanovit dotčené členské státy, přičemž tyto podmínky musí umožňovat dotčené veřejnosti na území zasaženého členského státu účinně se účastnit rozhodovacích řízení ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2 týkajících se daného záměru.

▼M1

Článek 8

Výsledky jednání a informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 musí být brány v úvahu v povolovacím řízení.

Článek 9

▼M2

1. Pokud bylo povolení vydáno nebo zamítnuto, příslušný orgán nebo orgány o tom vhodným postupem uvědomí veřejnost a zpřístupní jí tyto informace:

— obsah rozhodnutí a všechny podmínky k němu připojené,

— po posouzení názorů a obav vyjádřených dotčenou veřejností, hlavní důvody a úvahy, na kterých je rozhodnutí založeno, včetně informací o procesu účasti veřejnosti,

— popis případných hlavních opatření k vyloučení, snížení a pokud možno vyrovnání významných nepříznivých vlivů.

2. Příslušný orgán nebo orgány uvědomí každý členský stát, s nímž bylo jednáno podle článku 7, zasláním informací uvedených v odstavci l tohoto článku.

▼M2

Členské státy, s nimiž bylo jednáno podle článku 7, zajistí zpřístupnění těchto informací vhodným způsobem dotčené veřejnosti na svém území.

▼M1

Článek 10

Ustanoveními této směrnice není dotčena povinnost příslušných orgánů respektovat omezení uložená vnitrostátními právními a správními předpisy a přijatou právní praxí v oblasti zachovávání obchodního a služebního tajemství, včetně duševního vlastnictví, a ochrany veřejného zájmu.

Pokud je použitelný článek 7, podléhá předávání informací jinému členskému státu a přijetí informací jiným členským státem omezením platným v členském státě, kde je záměr navrhován.

▼M2

Článek 10a

Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva příslušníci dotčené veřejnosti, kteří:

a) mají dostatečný zájem, nebo v opačném případě

b) namítají porušování práva v případech, kdy to správní řád členského státu požaduje jako předběžnou podmínku,

měli možnost dosáhnout přezkoumání soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným ze zákona a mohli tak napadat hmotnou nebo procesní zákonnost jakýchkoli rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením o účasti veřejnosti obsaženým v této směrnici.

Členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, akty nebo nečinnost napadeny.

To, co představuje dostatečný zájem a porušování práva, určí členské státy v souladu s cílem poskytnout zúčastněné veřejnosti široký přístup k právní ochraně. K tomuto účelu je zájem jakékoli nevládní organizace, která splňuje požadavky uvedené v čl. 1 odst. 2, pokládán pro účely písmena a) tohoto článku za dostatečný. Pro účely písmena b) tohoto článku se předpokládá, že tyto organizace mají práva, která mohou být porušována.

Ustanovení tohoto článku nevylučují možnost předběžného přezkoumání správním orgánem a neovlivní požadavek, aby tam, kde to vyžaduje vnitrostátní právní řád, byly před předáním věci k soudnímu přezkoumání vyčerpány postupy správního přezkoumávání.

Každé takové řízení musí být spravedlivé, nestranné a včasné a nesmí být nepřiměřeně nákladné.

K dalšímu zlepšení účinnosti ustanovení tohoto článku členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty praktické informace o přístupu k postupům správního a soudního přezkoumání.

▼B

Článek 11

1. Členské státy a Komise si vyměňují informace o zkušenostech získaných při použití této směrnice.

▼M1

2. Členské státy uvědomí Komisi zejména o všech kritériích nebo prahových hodnotách přijatých pro výběr dotyčných záměrů v souladu s čl. 4 odst. 2.

▼B

3. Pět let po oznámení této směrnice podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jejím používání a účinnosti. Zpráva je vypracovávána na základě uvedené výměny informací.

4. Na základě této výměny informací předloží Komise Radě doplňkové návrhy, je-li to nezbytné, za účelem dostatečné koordinace při použití této směrnice.

▼B

Článek 12

1. Členské státy učiní opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do tří let od jejího oznámení ([1]).

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼M1

▼B

Článek 14

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Tato směrnice byla oznámena členským státům dne 3. července 1985.

▼M1

PŘÍLOHA I

ZÁMĚRY POSUZOVANÉ PODLE ČL. 4 ODST. 1

1. Rafinerie surové ropy (s výjimkou závodů vyrábějících pouze maziva ze surové ropy) a zařízení ke zplyňování a zkapalňování uhlí a živičné břidlice o kapacitě 500 a více tun denně.

2. — Tepelné elektrárny a jiná spalovací zařízení s tepelným výkonem minimálně 300 MW a

   — jaderné elektrárny a jiné jaderné reaktory včetně demontáže nebo konečného uzavření těchto elektráren nebo reaktorů ([1]) (s výjimkou výzkumných zařízení pro výrobu a přeměnu štěpných a množivých látek, jejichž maximální výkon nepřesahuje 1 kW tepelného výkonu).

3. a) Zařízení k přepracování vyhořelého jaderného paliva.

   b) Zařízení určená:

      — k výrobě nebo obohacování jaderných paliv,

      — ke zpracování vyhořelého jaderného paliva nebo vysoce radioaktivního odpadu,

      — ke konečnému zneškodnění vyhořelého jaderného paliva,

      — výhradně ke konečnému zneškodnění radioaktivního odpadu,

      — výhradně ke skladování (plánovanému na více než 10 let) vyhořelého jaderného paliva nebo radioaktivního odpadu na místě odlišném od místa výroby.

4. — Integrovaná zařízení pro primární tavbu litiny a oceli.

   — Zařízení pro výrobu neželezných surových kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin pomocí metalurgických, chemických nebo elektrolytických postupů.

5. Zařízení k získávání azbestu a zpracování a přepracování azbestu a výrobků obsahujících azbest: pro azbestocementové produkty s roční výrobou přesahující 20 000 tun konečného produktu; pro třecí materiály s roční výrobou přesahující 50 tun konečných produktů a pro jiné využití azbestu při spotřebě vyšší než 200 tun ročně.

6. Integrovaná chemická zařízení, a to zařízení k výrobě látek v průmyslovém měřítku chemickou přeměnou, kde je několik jednotek navazujících a funkčně propojených, a které jsou určeny:

   i) k výrobě základních organických chemikálií;

   ii) k výrobě základních anorganických chemikálií;

   iii) k výrobě fosforečných, dusíkatých nebo draselných hnojiv (jednoduchých nebo složených hnojiv);

   iv) k výrobě základních přípravků na ochranu rostlin a biocidů;

   v) k výrobě základních farmaceutických produktů chemickou nebo biologickou cestou;

   vi) k výrobě výbušnin.

7. a) Výstavba dálkových železničních tratí a letišť ([2]) se základní rozjezdovou a přistávací dráhou o délce 2 100 a více.

   b) Výstavba dálnic a rychlostních silnic ([3]).

   c) Výstavba nové čtyřproudé nebo víceproudé silnice nebo rekonstrukce nebo rozšíření již existující dvouproudé nebo méněproudé silnice na čtyřproudou nebo víceproudou, jestliže tato nová silnice nebo část rekonstruované nebo rozšířené silnice má minimální souvislou délku 10 kilometrů.

8. a) Vnitrozemské vodní cesty a přístavy pro vnitrozemskou vodní dopravu umožňující plavbu lodí nad 1 350 tun.

   b) Obchodní přístavy, přístaviště pro nakládání a vykládání spojená s pevninou a vnějšími přístavy (s vyloučením přístavišť pro převozní lodi) přístupné lodím nad 1 350 tun.

([1]) Jaderné elektrárny a jiné jaderné reaktory přestávají být jadernými zařízeními, jestliže veškerá jaderná paliva a všechny ostatní kontaminované složky byly trvale odstraněny z místa zařízení.

([2]) Pro účely této směrnice se letištěm rozumí letiště, která odpovídají definici v Chicagské úmluvě z roku 1944 zřizující Mezinárodní organizaci pro civilní leteckou dopravu (Příloha 14).

([3]) Pro účely této směrnice se „rychlostní silnicí“ rozumí silnice, která odpovídá definici Evropské dohody o mezinárodních silnicích I. třídy ze dne 15. listopadu 1975.

▼M1

9. Zařízení ke zneškodňování nebezpečného odpadu (tj. odpadu, na který se vztahuje směrnice 91/689/EHS ([1]) spalováním, chemickým zpracováním, ve smyslu přílohy II A bodu D9 směrnice 75/442/EHS ([2]), nebo skladováním.

10. Zařízení ke zneškodňování nikoliv nebezpečného odpadu spalováním, chemickým zpracováním, ve smyslu přílohy II A bodu D9 směrnice 75/442/EHS o kapacitě přesahující 100 tun denně.

11. Zařízení k odběru nebo umělému doplňování podzemních vod, jestliže roční objem odebrané nebo uměle doplňované vody dosahuje nebo přesahuje 10 milionů metrů krychlových.

12. a) Díla sloužící k přečerpávání vodních zdrojů mezi povodími řek, pokud cílem tohoto přečerpání je zabránit případnému nedostatku vody a pokud objem přečerpané vody přesahuje 100 milionů metrů krychlových za rok.

    b) Ve všech ostatních případech díla sloužící k přečerpávání vodních zdrojů mezi povodími řek, pokud víceletý průměrný průtok v povodí, odkud se voda čerpá, přesahuje 2 000 milionů metrů krychlových za rok a objem přečerpané vody přesahuje 5 % tohoto průtoku.

    V obou případech je vyloučeno přečerpávání pitné vody vedené potrubím.

13. Čistírny odpadních vod o kapacitě převyšující 150 000 ekvivalentních obyvatel podle definice v čl. 2 bodu 6 směrnice 91/271/EHS ([3]).

14. Těžba ropy a zemního plynu ke komerčním účelům, pokud denní vytěžené množství přesahuje 500 tun ropy a 500 000 metrů krychlových plynu.

15. Přehrady a jiná zařízení určená k akumulaci vody nebo k dlouhodobé retenci vody, pokud nový nebo doplňkový objem akumulované vody přesahuje 10 milionů metrů krychlových.

16. Produktovody k přepravě plynu, ropy nebo chemikálií o průměru větším než 800 mm a délce přesahující 40 km.

17. Zařízení k intenzivnímu chovu drůbeže nebo prasat s více než:

    a) 85 000 místy pro kuřata, 60 000 místy pro slepice;

    b) 3 000 místy pro jatečná prasata (nad 30 kg) nebo

    c) 900 místy pro prasnice.

18. Průmyslová zařízení k:

    a) výrobě papíroviny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů;

    b) výrobě papíru a lepenky s výrobní kapacitou nad 200 tun denně.

19. Lomy a povrchová těžba, pokud plocha místa přesahuje 25 hektarů, nebo těžba rašeliny, pokud plocha místa přesahuje 150 hektarů.

20. Budování nadzemního vedení elektrické energie o napětí 220 kV a vyšším a o délce nad 15 kilometrů.

21. Zařízení ke skladování ropy, petrochemických nebo chemických produktů o kapacitě 200 tisíc tun a vyšší.

▼M2

22. Zařízení ke skladování ropy, petrochemických nebo chemických produktů o kapacitě 200 tisíc tun a vyšší.Jakékoli změny nebo rozšíření záměrů uvedených v této příloze, jež samy o sobě dosahují prahových hodnot případně stanovených v této příloze.

([1]) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 94/31/ES (Úř. věst. L 162, 2.7.1994, s. 28).
([2]) Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 94/3/ES (Úř. věst. L 5, 7.1.1994, s. 15).
([3]) 13 Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení.

▼M1

PŘÍLOHA II

ZÁMĚRY POSUZOVANÉ PODLE ČL. 4 ODST. 2

1. Zemědělství, lesnictví a rybářství
   a) Záměry restrukturalizace zemědělského půdního fondu.
   b) Záměry využití neobdělávané půdy nebo polopřírodních území k intenzivnímu zemědělskému využívání.
   c) Vodohospodářské záměry pro zemědělství, včetně zavlažování a odvodňování půdy.
   d) Zalesňování nelesních pozemků a odlesňování za účelem změny způsobu využívání půdy.
   e) Zařízení k intenzivnímu chovu hospodářských zvířat (záměry neuvedené v příloze I).
   f) Intenzivní chov ryb.
   g) Získávání půdy z moře.
2. Těžební průmysl
   a) Lomy, povrchová těžba a těžba rašeliny (záměry neuvedené v příloze I).
   b) Hlubinná těžba.
   c) Těžba nerostů z mořského nebo říčního dna.
   d) Hlubinné vrty, zejména:
      — geotermální vrty,
      — vrty pro ukládání jaderného odpadu,
      — vrty pro zásobování vodou.

      s výjimkou vrtů pro průzkum stability půdy.
   e) Povrchová průmyslová zařízení k těžbě uhlí, ropy, zemního plynu a nerostů, jakož i živičné břidlice.
3. Energetický průmysl
   a) Průmyslová zařízení k výrobě elektrické energie, páry a teplé vody (záměry neuvedené v příloze I).
   b) Průmyslová zařízení k dopravě plynu, páry a teplé vody; nadzemní vedení elektrické energie (záměry neuvedené v příloze I).
   c) Povrchové skladování zemního plynu.
   d) Podzemní skladování topných plynů.
   e) Povrchové skladování fosilních paliv.
   f) Průmyslové briketování uhlí a lignitu.
   g) Zařízení ke zpracování a skladování radioaktivního odpadu (jiná než ta, která jsou uvedená v příloze I).
   h) Zařízení k výrobě elektřiny ve vodních elektrárnách.
   i) Zařízení k využívání větru pro výrobu elektrické energie (větrné parky).
4. Výroba a zpracování kovů
   a) Zařízení k výrobě surového železa nebo oceli (primární nebo sekundární tavení), včetně vybavení pro nepřetržité odlévání.
   b) Zařízení ke zpracování železných kovů:
      i) válcování za tepla;
      ii) kování pomocí kladiv;
      iii) aplikace ochranných vrstev ze slinutých kovů.
   c) Slévárny železných kovů.
   d) Zařízení k tavení, včetně slitin, neželezných kovů, s výjimkou drahých kovů, včetně regenerovaných produktů (zušlechťování, odlévání ve slévárnách atd.)
   e) Zařízení pro povrchové zpracování kovů a plastů elektrolytickou nebo chemickou cestou.
   f) Výroba a montáž motorových vozidel a výroba motorů pro tato vozidla.
   g) Loděnice.
   h) Zařízení k výrobě a opravě letadel.
   i) Výroba železničního vybavení.

▼M1

j) Tváření výbuchem.

k) Zařízení k žíhání a slinování kovových rud.

5. Průmysl zpracování nerostných surovin

a) Koksovny (suchá destilace uhlí).

b) Zařízení k výrobě cementu.

c) Zařízení k výrobě azbestu a azbestových produktů (záměry neuvedené v příloze I).

d) Zařízení k výrobě skla, včetně skelných vláken.

e) Zařízení k tavení minerálních látek, včetně výroby minerálních vláken.

f) Výroba keramických produktů vypalováním, zejména střešních tašek, cihel, žáruvzdorných cihel, dlaždic, kameniny nebo porcelánu.

6. Chemický průmysl (záměry neuvedené v příloze I)

a) Zpracování meziproduktů a výroba chemikálií.

b) Výroba pesticidů a farmaceutických produktů, barev a laků, elastomerů a peroxidů.

c) Zařízení ke skladování ropy, petrochemických a chemických produktů.

7. Potravinářský průmysl

a) Výroba rostlinných a živočišných olejů a tuků.

b) Balení a konzervování výrobků živočišného a rostlinného původu.

c) Výroba mléčných výrobků.

d) Pivovarnictví a sladovnictví.

e) Výroba cukrovinek a sirupů.

f) Jatka.

g) Škrobárny.

h) Závody na výrobu rybí moučky a rybího oleje.

i) Cukrovary.

8. Textilní, kožedělný, dřevozpracující a papírenský průmysl

a) Průmyslová zařízení na výrobu papíru a lepenky (záměry neuvedené v příloze I).

b) Zařízení k předzpracování (činnosti jako praní, bělení, mercerování) nebo barvení vláken nebo textilií.

c) Závody na činění kůží.

d) Zařízení k výrobě a zpracování celulosy.

9. Gumárenský průmysl

Výroba a zpracování produktů na bázi elastomerů.

10. Záměry v oblasti infrastruktury

a) Záměry rozvoje průmyslových oblastí.

b) Záměry rozvoje měst, včetně výstavby obchodních center a parkovišť.

c) Výstavba železničních tratí a překladišť pro různé druhy dopravy a terminálů pro různé druhy dopravy (záměry neuvedené v příloze I).

d) Výstavba letišť (záměry neuvedené v příloze I).

e) Výstavba silnic, přístavů a přístavních zařízení, včetně rybářských přístavů (záměry neuvedené v příloze I).

f) Výstavba vnitrozemských vodních cest neuvedených v příloze I, úpravy toků sloužící k jejich splavnění a ochraně proti povodním.

g) Přehrady a jiná zařízení sloužící k akumulaci vody nebo k její dlouhodobé retenci (záměry neuvedené v příloze I).

h) Tramvaje, nadzemní a podzemní dráhy, visuté dráhy nebo podobné dráhy zvláštního typu sloužící výhradně nebo zvláště k přepravě lidí.

i) Ropovody a plynovody (záměry neuvedené v příloze I).

j) Dálkové vodovody.

k) Pobřežní díla určená k boji s erozí a přímořská díla umožňující pozměnit pobřeží výstavbou například hrází, přístavních hrází, vlnolamů a jiných ochranných děl, s vyloučením údržby a rekonstrukce těchto děl.

l) Zařízení k odběru a umělému doplňování podzemní vody neuvedená v příloze I.

▼**M1**

m) Díla k přečerpávání vodních zdrojů mezi povodími řek neuvedená v příloze I.

11. Ostatní záměry

a) Stálé závodní a zkušební dráhy pro motorová vozidla.

b) Zařízení ke zneškodňování odpadu (záměry neuvedené v příloze I).

c) Čistírny odpadních vod (záměry neuvedené v příloze I).

d) Odkaliště.

e) Skladování železného šrotu, včetně šrotu pocházejícího z vozidel.

f) Zkušebny motorů, turbín nebo reaktorů.

g) Zařízení k výrobě umělých minerálních vláken.

h) Zařízení k regeneraci nebo zneškodňování výbušných látek.

i) Kafilérie.

12. Cestovní ruch a volný čas

a) Sjezdové dráhy, lyžařské vleky a lanové dráhy a přidružená zařízení.

b) Přístaviště plavidel pro sport a rekreaci.

c) Rekreační osady a hotelové komplexy vně městských oblastí a přidružená zařízení.

d) Celoročně provozované kempy a autokempy.

e) Zábavní parky.

13. — Jakákoliv změna nebo rozšíření záměrů uvedených v příloze I nebo v příloze II, které jsou již povoleny, uskutečněny nebo jsou právě uskutečňovány, které by mohly mít závažný negativní vliv na životní prostředí►**M2** (změna nebo rozšíření neobsažené v příloze I) ◄.

— Záměry uvedené v příloze I, které slouží výhradně nebo převážně k rozvoji a testování nových metod nebo výrobků a které nejsou používány více než dva roky.

▼M1

PŘÍLOHA III

KRITÉRIA VÝBĚRU UVEDENÁ V ČL. 4 ODST. 3

1. Charakteristické znaky záměrů

   Charakteristické znaky záměrů musí být brány v úvahu zejména vzhledem k:

   — rozsahu záměru,

   — kumulaci s ostatními záměry,

   — využití přírodních zdrojů,

   — produkci odpadu,

   — znečišťování a rušivým vlivům,

   — riziku nehod s ohledem zejména na používané látky nebo technologie.

2. Lokalizace záměru

   Ekologická citlivost geografických oblastí, které by mohly být záměrem zasaženy, musí být brána v úvahu zejména s ohledem na:

   — stávající způsob využití území,

   — relativní četnost, kvalitu a regenerační schopnost přírodních zdrojů v oblasti,

   — únosné zatížení přírodního prostředí s tím, že zvláštní pozornost je věnována těmto územím:

     a) mokřadům;

     b) pobřežním zónám;

     c) horským oblastem a lesům;

     d) přírodním rezervacím a velkoplošným chráněným územím;

     e) oblastem registrovaným nebo chráněným předpisy členských států; zvlášť chráněné oblasti vyhlášené členskými státy v souladu se směrnicemi 79/409/EHS a 92/43/EHS;

     f) oblastem, kde normy kvality životního prostředí stanovené právními předpisy Společenství jsou již překročeny;

     g) hustě osídleným oblastem;

     h) krajinám významným z hlediska historického, kulturního nebo archeologického.

3. Charakteristické znaky možného dopadu

   Významný vliv, který by záměr mohl mít, musí být brán v úvahu ve vztahu ke kritériím vyjmenovaným v bodu 1 a 2, zejména s ohledem na:

   — rozsah dopadu (geografická oblast a počet ovlivněných obyvatel),

   — přeshraniční povahu dopadu,

   — velikost a komplexnost dopadu,

   — pravděpodobnost dopadu,

   — doba trvání, četnost a vratnost dopadu.

▼M1

PŘÍLOHA IV

INFORMACE UVEDENÉ V ČL. 5 ODST. 1

1. Popis záměru zahrnující zejména:
   - — popis fyzikální povahy záměru jako celku a požadavků na způsob využívání půdy během výstavby a provozu,
   - — popis hlavních charakteristik výrobních procesů, například druhu a množství použitého materiálu,
   - — odhad typu a množství předpokládaného odpadu a emisí (znečištění vody, ovzduší a půdy, hluk, vibrace, světlo, teplo, záření atd.) vznikajících provozem navrhovaného záměru.
2. Nástin hlavních alternativních řešení uvažovaných oznamovatelem a uvedení hlavních důvodů jeho výběru z hlediska vlivů na životní prostředí.
3. Popis aspektů životního prostředí, které by mohly být navrhovaným záměrem významně zasaženy, zejména včetně obyvatelstva, fauny, flóry, půdy, vody, ovzduší, klimatických faktorů, hmotných statků včetně architektonického a archeologického dědictví, krajiny a vzájemných vztahů mezi těmito faktory.
4. Popis ([1]) možných významných vlivů navrhovaného záměru na životní prostředí vyplývajících z:
   - — existence záměru jako celku;
   - — využívání přírodních zdrojů;
   - — emise znečišťujících látek, vzniku rušivých vlivů a zneškodňování odpadu

   a oznamovatelem vypracovaný popis předpovědních metod použitých k posouzení vlivů na životní prostředí.
5. Popis zamýšlených opatření pro předcházení, snížení a pokud možno vyrovnání všech významných negativních vlivů na životní prostředí.
6. Všeobecně srozumitelné shrnutí informací poskytovaných na základě výše uvedených bodů.
7. Uvedení všech obtíží (technických nedostatků nebo nedostatků ve znalostech) zjištěných oznamovatelem při shromažďování požadovaných informací.

Tento popis by měl zahrnovat přímé a jakékoliv nepřímé, sekundární, kumulativní, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, stálé a dočasné, pozitivní a negativní vlivy záměru.

([1]) Tento popis by měl zahrnovat přímé a jakékoliv nepřímé, sekundární, kumulativní, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, stálé a dočasné, pozitivní a negativní vlivy záměru.